

Een fietstochtje van Toneelvereniging Het Schouwspel

Nol Verhagen

In mei 2017 was *BHT* geheel gewijd aan het amateurtoneel in Bussum. Dat nummer bood geen ruimte voor het onderstaande verslag van een uitje van toneelvereniging Het Schouwspel, dat ik aantrof in een van de notulenboeken van de vereniging. Hoewel het zich niet in Bussum afspeelde, leek het me toch goed te passen bij het thema van dit nummer: Plekken van Plezier. Het illustreert mooi wat plezier zo'n zeventig jaar geleden inhield. Het verslag is geschreven op factuurpapier van firma Mary Degger, Teddyberen, Apen en Poppen, gevestigd op Laarderweg 98. Ik heb de tekst omwille van de authenticiteit zoveel mogelijk integraal en ongewijzigd weergegeven, op correctie van evidente spelfouten en toevoeging van enige interpunctie en een alinea-indeling na. Helaas is het verslag niet gedateerd, maar vermoedelijk stamt het uit eind jaren veertig of begin jaren vijftig.

Verslag van de fietstocht, gehouden op 3 juli

Bijna alle leden van Het Schouwspel waren Zondagmorgen om kwart voor acht op De Brink aanwezig. Het Schouwspel ging fietsen. Alle symptomen waren aanwezig om dit uitje te doen slagen. Het weer was prachtig en de stemming prima. Het doel van de tocht was de pyramide van Austerlitz. Welgemoed werd de richting van Hilversum ingeslagen waar we op de beroemde Trompenberg een beruchte laatkomer oppikten. In een vlot tempo lag Hilversum weldra achter ons en toerden we door de prachtige omgeving van de Laage Vuurse in de richting van de openbaren kapel, waar we de mis van 9 uur bijwoonden. Opgemerkt moet worden dat verschillende heren onder de preek doezelden. Na de H. Mis gingen we gezamenlijk ontbijten in de grote uitspanning De Laage Vuurse, want we hadden knap

honger gekregen. Er was een lid bij die dacht dat we een week op stap gingen, die was voorzien van 26 sneden brood. Er heerste onderwijl een vrolijke stemming en nadat we ons boterhammetje opgegeten hadden en allemaal voorzien werden van een rolletje frutella, werd de tocht voortgezet richting Austerlitz door een bosrijke omgeving.

Er speelde zich onder de reis nog een waar drama af, een ontrouwe echtgenote ging er met een ander lid vandoor en [ze] gingen verderop aan de kant van de weg zitten, waar we hen ongemerkt passeerden. Het was onder de bedrijven al middag geworden en [we] naderden Austerlitz. Vlak voor de aankomst hadden we een klein oponthoud. Toen kreeg een mannelijk lid een terechtwijzing, nota bene van zo-even genoemde ontrouwe echtgenote, aangezien het tempo

dat we fietsten te hoog was naar haar zin.

Aangekomen te Austerlitz [was het] afstappen geblazen en volgde er een kleine discussie: waar zullen we de fietsen laten. Geadviseerd werd: meenemen in het bos, we kunnen onze centen toch wel kwijt¹. In het bos aangekomen werden de fietsen tegen elkaar gezet en gingen we een boterham eten. Nadat we allen even gerust hadden, kwam al spoedig de bal op de proppen die een van onze leden had meegenomen. Er werd al gauw een lustig partijtje heen en weer getrapt, waarbij verschillende leden vielen te bewonderen. Er werden nog verschillende andere spelletjes gedaan, waarna we later met de gehele ploeg, alleen de voorzitter bleef bij de fietsen, naar de speeltuin trokken. Daar aangekomen kwamen we allen pas goed los. Er werd geschommeld, in de autootjes gereden, wippen en op de glijbaan, kortom er werd door alle leden naar hartenlust gespeeld.

We stonden ook nog verbaasd wat onze regisseur presteerde op de schommel. Tot duizelingwekkende hoogte kwam hij. Na een uurtje of twee daar doorgebracht te hebben gingen we onze fietsen weer opzoeken, waar we onze voorzitter aantroffen, die nog trouw op de fietsten paste. Toen kwamen we dan tot het eigenlijke doel van onze tocht, de bestijging van de pyramide. Een van onze vrouwelijke leden had er schijnbaar erg veel moeite mee, want die moest geassisteerd worden door enige militairen. Boven aangekomen genoten we allen van het prachtige uitzicht en werden er enkele foto's gemaakt. Het werd ondertussen tijd om aan de terugreis te denken. Weer op de begane grond beland kwamen we op een voetbalveld, waar we een aardig partijtje goalschieten weggeven en ook nog enige leuke foto's maakten, geassisteerd door enige heren uit Utrecht, die samen ook nog een aardig stukje muziek weggeven. We maakten daarna nog een foto van hen ook.

Daarna werd de terugreis aanvaard richting Zeist. Nadat we deze stad gepasseerd hadden werd er nog even gepauzeerd aan de kant van de weg waar we een ijsje gebruikten. Enige dames kregen de neiging zich te verwijderen. Toen ze terugkwamen hoorden we wel wilde verhalen over emmers en brandnetels, maar de juiste toedracht hebben we echter nooit vernomen. Nadat we allen goed uitgerust waren, werd de tocht zonder onderbreking voortgezet naar Bussum, waarbij we een zucht van verlichting slaakten toen de watertoren inzicht kwam. En zo eindigde een zeer geslaagde fietstocht, waarbij we niet met pech te kampen hebben gehad.

Was getekend J. v.d. Berg en S.G. Vonk

Noot

1. Vermoedelijk is bedoeld dat men dusdoende het geld voor de fietsenstalling kon uitsparen. Kennelijk had men nog geen fietssloten.